

Dansk udgave

## Meddelelser og oplysninger

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | Side |
|---------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
|                           | <b>I Meddelelser</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                     |      |
|                           | <b>Domstolen</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |      |
|                           | DOMSTOLEN                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                |      |
| 96/C 46/01                | Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 1995 i sag C-17/94, straffesag mod Denis Gervais m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Grande Instance de Bergerac) (Inseminering af kvæg — geografisk monopol — begrænsninger i den frie erhvervsudøvelse som dyrlæge) .....                                                                                                                         | 1    |
| 96/C 46/02                | Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 1995 i sag C-45/94, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Ceuta mod Ayuntamiento de Ceuta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (Spanien)) (Fri varebevægelser — tiltrædelsesakten for Kongeriget Spanien — bestemmelser for Ceuta og Melilla — afgift med tilsvarende virkning som told) .....                      | 2    |
| 96/C 46/03                | Domstolens dom af 7. december 1995 i sag C-41/95, Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet (Budget) .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                   | 2    |
| 96/C 46/04                | Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 1995 i sag C-52/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — kvoter for fangster af ansjosbestanden — kontrolforanstaltninger — medlemsstaternes forpligtelser) .....                                                                                                                                                          | 3    |
| 96/C 46/05                | Domstolens dom af 12. december 1995 i de forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, Hendrik Evert Dijkstra mod Friesland (Frico Domo) Coöperatie BA m.fl. (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Leeuwarden, og Arrondissementsrechtbank, Hertogenbosch) (Konkurrence — andelsmejeriers vedtægter — ordning vedrørende godtgørelse ved udtræden — fortolkning af artikel 2 i forordning nr. 26) ..... | 3    |

| Informationsnummer | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | Side |
|--------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 96/C 46/06         | Domstolens dom af 12. december 1995 i sag C-399/93, H. G. Oude Luttikhuis m.fl. mod Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Zutphen) (Konkurrence — andelsmejeriers vedtægter — ordning vedrørende udtrædelsesgodtgørelse — traktatens artikel 85 og forordning nr. 26) .....                                                                                                                                                                                                                                                                        | 4    |
| 96/C 46/07         | Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 12. december 1995 i sag C-469/93, Amministrazione delle Finanze dello Stato mod Chiquita Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trieste) (Direkte virkning af bestemmelser i GATT-overenskomsten og Lomé-konventionerne — interne afgifter) .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 | 4    |
| 96/C 46/08         | Domstolens kendelse af 14. november 1995 i sag C-281/95, Hedwig Kuchlenz-Winter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Domstolen ikke kompetent — henvisning til Retten i Første Instans) .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 5    |
| 96/C 46/09         | Sag C-388/95: Sag anlagt den 13. december 1995 af Kongeriget Belgien mod Kongeriget Spanien .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 5    |
| 96/C 46/10         | Sag C-390/95 P: Appel iværksat den 13. december 1995 af 1. Antillean Rice Mills NV, 2. European Rice Brokers AVV og 3. Guyana Investments AVV til prøvelse af dom afsagt den 14. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-480/93 og T-483/93, 1. Antillean Rice Mills NV, 2. Trading & Shipping Co., Ter Beek BV, 3. European Rice Brokers AVV, 4. Alesia Curaçao NV og 5. Guyana Investments AVV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Den Franske Republik og Den Italienske Republik ..... | 6    |
| 96/C 46/11         | Sag C-391/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. december 1995 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Van Uden Maritime BV, som også driver virksomhed under navnet Van Uden Africa Line, mod 1. Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line, Peter Determann KG, 2. Peter Determann .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                           | 7    |
| 96/C 46/12         | Sag C-392/95: Sag anlagt den 15. december 1995 af Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                  | 8    |
| 96/C 46/13         | Sag C-395/95 P: Appel iværksat den 18. december 1995 af Geotronics SA til prøvelse af dom afsagt den 26. oktober 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-185/94, Geotronics SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 8    |
| 96/C 46/14         | Sag C-398/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. november 1995 af Simvoulio tis Epikratias, IV Afdeling, i sagen »Foreningen af Græske Rejse- og Turistbureauer« mod Arbejdsministeren .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 9    |
| 96/C 46/15         | Sag C-400/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Sø- og Handelsretten den 19. december 1995, i sagen Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Helle Elisabeth Larsson mod Dansk Handel & Service som mandatar for Føtex Supermarked A/S .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      | 9    |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                       | Side |
|---------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 96/C 46/16                | Sag C-401/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 12. december 1995 af Rechtbank van eerste aanleg, Bruxelles, i sagen NV B.R.D. (Bureau Rik Decan-Business Research & Development) mod Belgische Staat .....                                                                                                                                                                                                                                                                                | 9    |
| 96/C 46/17                | Sag C-405/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1995 af Finanzgericht München i sagen Bioforce GmbH mod Oberfinanzdirektion München .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                | 10   |
| 96/C 46/18                | Sag C-406/95: Sag anlagt den 27. december 1995 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | 10   |
| 96/C 46/19                | Sag C-407/95: Sag anlagt den 22. december 1995 af Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                              | 11   |
| 96/C 46/20                | Sag C-408/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 27. november 1995 af Tribunal de Commerce de Paris (Første Afdeling A) i sagen SA Eurotunnel, SA France Manche, Eurotunnel PLC, og The Channel Tunnel Group Limited mod SA SNAT, Nouvelle d'Armement Transmanche — intervenienter til støtte for sagsøgte: International Duty Free Confederation, Airport Operators Association Limited, La Compagnie Maritime Bretagne Angleterre Irlande og Passenger Shipping Association Limited ..... | 11   |
| 96/C 46/21                | Sag C-409/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 21. december 1995 af Verwaltungsgericht Gelsenkirchen i sagen Hellmut Marschall mod Land Nordrhein-Westfalen .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | 11   |
| 96/C 46/22                | Sag C-410/95: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. februar 1995 af Tribunal de Commerce de Nice (Syvende Afdeling) i sagen Les grands garages méditerranéens SA og Nissan France mod selskabet Nice ouest automobiles .....                                                                                                                                                                                                                                                                | 12   |
| 96/C 46/23                | Sag C-1/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. december 1995 af High Court of Justice, Queen's Bench Division, i sagen The Queen mod Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals og Compassion in World Farming Ltd .....                                                                                                                                                                                    | 12   |
| 96/C 46/24                | Sag C-2/96: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1995 af Pretura Circondariale di Ivrea i straffesagen mod Carlo Sunino og Giancarlo Data .....                                                                                                                                                                                                                                                                                                                             | 13   |
| RET TEN I FØRSTE INSTANS  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |      |
| 96/C 46/25                | Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 1996 i sag T-575/93, Casper Koelman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Forordning nr. 17 — afvisning af en klage — begrundelse — national retsinstans) .....                                                                                                                                                                                                                                                                                          | 13   |
| 96/C 46/26                | Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. december 1995 i sag T-285/94, Fred Pfloeschner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — pensioner — justeringskoefficient for Schweiz — forhenværende tjenestemand med schweizisk statsborgerskab — ulovlighedsindsigelse vedrørende forordning (EØF) nr. 2175/88) .....                                                                                                                                                                           | 14   |

| <u>Informationsnummer</u> | Indhold (fortsat)                                                                                                                                                                                                                                                                    | Side |
|---------------------------|--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|------|
| 96/C 46/27                | Dom afsagt af Retten i Første Instans den 9. januar 1996 i sag T-368/94, Pierre Blanchard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemandsvedtægten — personaleudvalg — valg — en fagforenings eller en faglig sammenslutnings ret til at opstille flere lister) ..... | 14   |
| 96/C 46/28                | Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 17. november 1995 i sag T-330/94, Salt Union Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Intervention — regler om sprog) .....                                                                                               | 15   |
| 96/C 46/29                | Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 12. december 1995 i sag T-203/95 R, Bernard Connolly mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                            | 15   |
| 96/C 46/30                | Sag T-215/95: Sag anlagt den 27. november 1995 af Telecom Italia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                           | 15   |
| 96/C 46/31                | Sag T-223/95: Sag anlagt den 7. december 1995 af Luigi Ronchi mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                                  | 16   |
| 96/C 46/32                | Sag T-229/95: Sag anlagt den 18. december 1995 af Telecom Italia Mobile SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber .....                                                                                                                                                    | 17   |
| 96/C 46/33                | Sag T-237/95: Sag anlagt den 29. december 1995 af Fernando Carbajo Ferrero mod Europa-Parlamentet .....                                                                                                                                                                              | 17   |
| 96/C 46/34                | Slettelse af sag T-103/93 .....                                                                                                                                                                                                                                                      | 18   |
| 96/C 46/35                | Slettelse af de forenede sager T-159/93 m.fl. ....                                                                                                                                                                                                                                   | 18   |
| 96/C 46/36                | Udpegelse af en afdelingsformand samt afdelingernes sammensætning .....                                                                                                                                                                                                              | 18   |

## I

(Meddelelser)

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLEN

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 7. december 1995

i sag C-17/94, straffesag mod Denis Gervais m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de Grande Instance de Bergerac) <sup>(1)</sup>

(Inseminering af kvæg — geografisk monopol — begrænsninger i den frie erhvervsudøvelse som dyrlæge)

(96/C 46/01)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-17/94, angående en anmodning, som Tribunal de Grande Instance de Bergerac (Frankrig) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende straffesag mod Denis Gervais, Jean-Louis Nougaiillon, Christian Carrard og Bernard Horgue at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 37, 52 og 59 samt af Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlskvæg (EFT nr. L 206, s. 8), Rådets direktiv 78/1026/EØF af 18. december 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT nr. L 362, s. 1), Rådets direktiv 78/1027/EØF af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge (EFT nr. L 362, s. 7), og Rådets direktiv 87/328/EØF af 18. juni 1987 om godkendelse af racerent avlskvæg til avlsbrug (EFT nr. L 167, s. 54), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og

dommerne J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 52 og 59, Rådets direktiv 78/1026/EØF af 18. december 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser og Rådets direktiv 78/1027/EØF af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge finder ikke anvendelse på rent interne forhold i en medlemsstat, som f.eks. forholdene for en medlemsstats statsborgere, der ønsker at drive virksomhed som inseminør på denne stats område uden tidligere i en anden medlemsstat at have uddannet sig dertil eller drevet sådan virksomhed.
- 2) Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlskvæg og Rådets direktiv 87/328/EØF af 18. juni 1987 om godkendelse af racerent avlskvæg til avlsbrug er ikke til hinder for nationale bestemmelser, hvorved der tildeles insemineringscentre et geografisk monopol på at foretage insemineringer, og hvori det bestemmes, at man for at arbejde som inseminør skal have autorisation som insemineringscenterchef eller som inseminør, og at udstedelse af en sådan autorisation kræver fremlæggelse af en attest fra direktøren for et godkendt insemineringscenter.
- 3) EF-traktatens artikel 37 vedrører ikke et tjenesteydelsesmonopol, selv om dette monopol udelukker, at inseminering foretages af andre personer — selv om de er tilstrækkeligt uddannede og kompetente til at fore-

*tage indgrebet — end de ansatte ved insemineringscentrene, der har monopol, medmindre monopolen tilsidesætter princippet om frie varebevægelser ved at diskriminere indførte varer til fordel for indenlandske varer.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 59 af 26. 2. 1994.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 7. december 1995

i sag C-45/94, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Ceuta mod Ayuntamiento de Ceuta (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (Spanien)) (<sup>1</sup>)

*(Frie varebevægelser — tiltrædelsesakten for Kongeriget Spanien — bestemmelser for Ceuta og Melilla — afgift med tilsvarende virkning som told)*

(96/C 46/02)

(Processprog: spansk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-45/94, angående en anmodning, som Tribunal Superior de Justicia de Andalucía (Spanien) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Ceuta mod Ayuntamiento de Ceuta at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 25 i akten af 12. juni 1985 vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne (EFT nr. L 302, s. 23) og af dennes protokol nr. 2, sammenholdt med EF-traktatens og EKSF-traktatens bestemmelser om frie varebevægelser, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), og dommerne J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesauo; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

*Bestemmelserne i akten af 12. juni 1985 vedrørende vilkårene for Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse og tilpasningerne af traktaterne samt dens protokol nr. 2, sammenholdt med EF-traktatens artikel 9 og 12 eller EKSF-traktatens artikel 4, litra a), eller med EF-traktatens artikel 95, er til hinder for, at en medlemsstat opkræver en afgift, der fremstår som en intern afgift, men som, enten på grund af ordlyden af de bestemmelser, hvorved den er indført, eller på grund af den måde, hvorpå den administreres, rammer indførte varer eller nærmere*

*angivne kategorier af sådanne varer, men ikke lokalt fremstillede varer af samme kategori.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 90 af 26. 3. 1994.

## DOMSTOLENS DOM

af 7. december 1995

i sag C-41/95, Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Parlamentet (<sup>1</sup>)

(Budget)

(96/C 46/03)

(Processprog: fransk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-41/95, Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Jean-Paul Jacqué, Félix van Craeynest og Yves Cretien), mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Gregorio Garzón Clariana, Christian Pennera og Peter Dyrberg), angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets formands retsakt af 15. december 1994, hvorved det fastslås, at Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1995 endeligt er vedtaget (EFT nr. L 369, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris og G. Hirsch samt dommerne F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn (refererende dommer), C. Gulman, P. Jann, H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Loutherman-Hubeau, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Europa-Parlamentets formands retsakt af 15. december 1994, hvorved det fastslås, at Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1995 endeligt er vedtaget, annulleres.*
- 2) *Virkningerne af budgettet for 1995 i den form, hvori det er offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, opretholdes, indtil den dato, hvor det endeligt vedtages.*
- 3) *I øvrigt frifindes Parlamentet.*
- 4) *Parlamentet betaler sagens omkostninger.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

## DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 7. december 1995

i sag C-52/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik <sup>(1)</sup>*(Traktatbrud — kvoter for fangster af ansjosbestanden — kontrolforanstaltninger — medlemsstaternes forpligtelser)*

(96/C 46/04)

*(Processprog: fransk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-52/95, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: G. Rozet) mod Den Franske Republik (befuldmægtiget: E. Belliard, G. Mignot og I. Latournarie) angående en påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik ved ikke at have nedlagt foreløbigt forbud mod franske fartøjers fiskeri af fisk af ansjosbestanden i ICES-område VIII med henblik på at sikre overholdelsen af de kvoter, den havde fået tildelt i 1991 og 1992, og ved ikke at have forfulgt de ansvarlige for det fiskeri og den virksomhed forbundet med fiskeri af samme bestand, som fandt sted efter de af Kommissionen i 1991 og 1992 nedlagte forbud mod fiskeri, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri (EFT nr. L 207, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 3483/88 af 7. november 1988 (EFT nr. L 306, s. 2), sammenholdt med artikel 3 i og bilagene til Rådets forordning (EØF) nr. 3926/90 af 20. december 1990 om fastsættelse for 1991 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT nr. L 378, s. 1) og Rådets forordning (EØF) nr. 3882/91 af 18. december 1991 om fastsættelse for 1992 af de samlede tilladte fangstmængder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande samt af visse betingelser for fiskeri af disse fangstmængder (EFT nr. L 367, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. A. O. Edward (refererende dommer), dommerne J.-P. Puissechot, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann og M. Wathelet, generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: R. Grass, den 7. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Ved ikke at have nedlagt foreløbigt forbud mod franske fartøjers fiskeri af fisk af ansjosbestanden i ICES-område VIII med henblik på at sikre overholdelsen af de kvoter, den havde fået tildelt i 1991 og 1992 har Den Franske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri.
- 2) Ved at undlade at forfølge de ansvarlige for det fiskeri og den virksomhed forbundet med fiskeri af den pågældende bestand, som fandt sted efter de af Kommissio-

nen i 1991 og 1992 nedlagte forbud mod fiskeri, har Den Franske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i ovennævnte forordning (EØF) nr. 2241/87.

- 3) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 87 af 8. 4. 1995.

## DOMSTOLENS DOM

af 12. december 1995

i de forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, Hendrik Evert Dijkstra mod Friesland (Frico Domo) Coöperatie BA m.fl. (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Gerechtshof, Leeuwarden, og Arrondissementsrechtbank, Hertogenbosch) <sup>(1)</sup>*(Konkurrence — andelsmejeriers vedtægter — ordning vedrørende godtgørelse ved udtræden — fortolkning af artikel 2 i forordning nr. 26)*

(96/C 46/05)

*(Processprog: nederlandsk)**(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I de forenede sager C-319/93, C-40/94 og C-224/94, angående anmodninger, som Gerechtshof, Leeuwarden, og Arrondissementsrechtbank, Hertogenbosch (Nederlandene) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Hendrik Evert Dijkstra mod Friesland (Frico Domo) Coöperatie BA m.fl. at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT 1959—1962, s. 120), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechot og G. Hirsch samt dommerne J. C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesaro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 12. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Traktatens artikel 85 er kun uanvendelig på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem landmænd, landbrugssammenslutninger eller sammenslutninger af landbrugssammenslutninger på de betingelser, der er angivet i artikel 2, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 26. Hvis en aftale eller vedtagelse falder inden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 85, stk. 1, og

*hvis betingelserne for en undtagelse efter artikel 2, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 26 ikke er opfyldt, og der ikke kan meddeles fritagelse i henhold til artikel 85, stk. 3, er aftalen eller vedtagelsen ugyldig, og denne ugyldighed har tilbagevirkende kraft.*

- 2) En national domstol, for hvilken det gøres gældende, at klausulen i en landbrugsandelsforenings vedtægter er ugyldig, fordi den er i strid med traktatens artikel 85, stk. 1, mens andelsforeningen påberåber sig artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 26, kan fortsætte sagens behandling og træffe afgørelse om den tvist, der verserer for den, såfremt det er klart, at betingelserne for at anvende artikel 85, stk. 1, ikke er opfyldt, eller kan i henhold til artikel 85, stk. 2, fastslå, at den omtvistede klausul er ugyldig, hvis den er sikker på, at klausulen ikke opfylder betingelserne for en undtagelse efter artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 26 eller meddelelse af fritagelse efter artikel 85, stk. 3. I tvivlstilfælde kan den nationale domstol, når det findes hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med de nationale processuelle bestemmelser, indhente supplerende oplysninger fra Kommissionen eller give parterne lejlighed til at anmode Kommissionen om at træffe beslutning.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 204 af 28. 7. 1993.

#### DOMSTOLENS DOM

af 12. december 1995

i sag C-399/93, H. G. Oude Luttikhuis m.fl. mod Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arrondissementsrechtbank, Zutphen) <sup>(1)</sup>

*(Konkurrence — andelsmejeriers vedtægter — ordning vedrørende udtrædelsesgodtgørelse — traktatens artikel 85 og forordning nr. 26)*

(96/C 46/06)

(Processprog: nederlandsk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-399/93, angående en anmodning, som Arrondissementsrechtbank, Zutphen (Nederlandene) i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag H. G. Oude Luttikhuis m.fl. mod Verenigde Coöperatieve Melkindustrie Coberco BA at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, og af artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning nr. 26 af 4. april 1962 om anvendelse af visse konkurrenceregler inden for produktion og handel med landbrugsvarer (EFT 1959—1962, s. 120), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissochet og G.

Hirsch, samt dommerne J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: G. Tesaro; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 12. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Ved afgørelsen af, om en ordning vedrørende udtrædelsesgodtgørelse i et andelsselskabs vedtægter er forenelig med artikel 85, stk. 1, skal den forelæggende ret tage hensyn til kriterierne vedrørende formålet med aftalen om denne ordning samt til aftalens følger og kriterierne vedrørende påvirkningen af samhandelen inden for Fællesskabet ud fra den økonomiske sammenhæng, som de erhvervsdrivende virker i, de varer og tjenesteydelser som aftalen angår, samt til, hvorledes det pågældende marked er opbygget og reelt fungerer.
- 2) En ordning vedrørende udtrædelsesgodtgørelse i et andelsselskabs vedtægter er kun omfattet af den ved forordningen indførte undtagelsesordning, hvis aftalen om denne ordning angår en andelsforening, som henhører under en enkelt medlemsstat, ikke angår priser, men snarere angår produktion eller salg af landbrugsvarer eller benyttelse af fælles anlæg til oplagring, behandling eller forædling af disse produkter, samt endelig hvis den ikke udelukker konkurrence og ikke bringer den fælles landbrugspolitik mål i fare.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 274 af 12. 10. 1993.

#### DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 12. december 1995

i sag C-469/93, Amministrazione delle Finanze dello Stato mod Chiquita Italia SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Trieste) <sup>(1)</sup>

*(Direkte virkning af bestemmelser i GATT-overenskomsten og Lomé-konventionerne — interne afgifter)*

(96/C 46/07)

(Processprog: italiensk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-469/93, angående en anmodning, som Tribunale di Trieste i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Amministrazione delle Finanze dello Stato mod Chiquita Italia SpA at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel og af AVS-EØF-konventionerne, som er

undertegnet i Lomé mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet, på den ene side, og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, på den anden side, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne G. Hirsch, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn og J. L. Murray (refererende dommer); generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 12. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel indeholder ikke bestemmelser, der tillægger private rettigheder, som de kan påberåbe sig ved de nationale domstole som grundlag for at modsætte sig anvendelsen af nationale retsfor skrifter, der er i strid hermed. Den fjerde AVS-EØF-konvention kan indeholde sådanne bestemmelser.*
- 2) *AVS-EØF-konventionerne er til hinder for forhøjelser af en intern afgift på bananer med oprindelse i AVS-stater såsom den italienske forbrugsafgift, når disse forhøjelser har fundet sted efter den 1. april 1976, og når forhøjelserne bevirker, at eksporten af bananer stilles ringere end tidligere hvad angår såvel adgangen til de traditionelle markeder som fordelene på disse markeder.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 43 af 12. 2. 1994.

## DOMSTOLENS KENDELSE

af 14. november 1995

i sag C-281/95, Hedwig Kuchlenz-Winter mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<sup>1</sup>)

(Domstolen ikke kompetent — henvisning til Retten i Første Instans)

(96/C 46/08)

(Processprog: tysk)

I sag C-281/95, Hedwig Kuchlenz-Winter, fraskilt ægtefælle til en tidligere tjenestemand ved Europa-Parlamentet, ved advokat Dieter Rogalla, Sprockhövel (Forbundsrepublikken Tyskland), og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Armin Machmer, 1, rue Roger Barthel, Bereldange, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, hvorunder der er nedlagt påstand om at fastslå, at Kommissionen traktatstridigt har undladt at foreslå ændringer af vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber med henblik på at muliggøre, at en fraskilt ægtefælle til en tidligere tjenestemand, som modtager alderdomsydelser i kraft af den tidligere tjenestemand, kan være omfattet af den fælles sygesikringsordning, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene C. N. Kakouris, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann (refererende dommer), H. Ragnemalm, L. Sevón og M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 14. november 1995 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Sagen henvises til Retten i Første Instans.*
- 2) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 299 af 11. 11. 1995.

Sag anlagt den 13. december 1995 af Kongeriget Belgien mod Kongeriget Spanien

(Sag C-388/95)

(96/C 46/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. december 1995 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kongeriget Belgien ved directeur d'administration J. Devadder, Ministeriet for Udenrigsanliggender, Udenrigshandel og Udviklingssamarbejde, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Belgiske Ambassade, 4, rue des Girondins.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien ved at opretholde kongelig anordning nr. 157/1988, navnlig artikel 19, stk. 1, litra b), har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 34, som fortolket af De Europæiske Fællesskaber Domstol i dennes dom af 9. juni 1992 (<sup>1</sup>), og sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 5.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- Ved at undlade at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at efterkomme artikel 34 i overensstemmelse med Domstolens fortolkning heraf tilsidesætter Kongeriget Spanien princippet om loyalt samarbejde i EF-traktatens artikel 5.
- I sag C-47/90 tog Domstolen stilling til fortolkningen af traktatens artikel 34, idet den fastslog, at de spanske regler ikke var i overensstemmelse med fællesskabsretten. Domstolens bemærkninger har fuldt ud bevaret deres aktualitet, idet der ikke er indført regler om vin, som har ændret den retlige baggrund for Domstolens dom.

Den omstændighed, at Reguleringsrådet for Ribera del Duero har truffet en afgørelse svarende til afgørelsen fra Reguleringsrådet for Rioja (efter offentliggørelsen af ovennævnte dom), er i strid med det indre marked.

(<sup>1</sup>) Sag C-47/90, Delhaize m.fl. mod Promalvin m.fl., Sml. I, s. 3669.

Appel iværksat den 13. december 1995 af 1. Antillean Rice Mills NV, 2. European Rice Brokers AVV og 3. Guyana Investments AVV til prøvelse af dom afsagt den 14. september 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-480/93 og T-483/93, 1. Antillean Rice Mills NV, 2. Trading & Shipping Co., Ter Beek BV, 3. European Rice Brokers AVV, 4. Alesia Curaçao NV og 5. Guyana Investments AVV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Den Franske Republik og Den Italienske Republik

(Sag C-390/95 P)

(96/C 46/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. december 1995 iværksat appel af 1. Antillean Rice Mills NV, 2. European Rice Brokers AVV og 3. Guyana Investments AVV, ved advokaterne P. Glazener og W. Knibbeler, Rotterdam, og advokat J. Pel. Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat N. Loesch, 11, rue Goethe, til prøvelse af dom afsagt den 14. december 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i de forenede sager T-480/93 og T-483/93, 1. Antillean Rice Mills NV, 2. Trading & Shipping Co., Ter Beek BV, 3. European Rice Brokers AVV, 4. Alesia Curaçao NV og 5. Guyana Investments AVV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Rådet for Den Europæiske Union, Den Franske Republik og Den Italienske Republik.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

1. Den appellerende dom <sup>(1)</sup> ophæves, for så vidt der ikke fuldt ud er givet sagsøgerne medhold i deres påstande.
2. Der gives sagsøgende fuldt ud medhold i de påstande, de allerede har nedlagt for Retten <sup>(2)</sup>, navnlig:
  - 2.1. Kommissionens beslutning 93/127/EØF af 25. februar 1993 om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ris med oprindelse i De Nederlandske Antiller og Kommissionens beslutning 93/211/EØF af 13. april 1993 om ændring af beslutning 93/127/EØF om indførelse af beskyttelsesforanstaltninger vedrørende ris med oprindelse i De Nederlandske Antiller annulleres i deres helhed.
  - 2.2. Fællesskabet tilpligtes at erstatte sagsøgerne den skade, de har lidt som følge af disse beslutninger.
  - 2.3. Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen for Retten i Første Instans.
3. Sagsøgerne har principalt begæret, at Domstolen i henhold til artikel 54 i statuttens for Domstolen selv træffer endelig afgørelse, subsidiært at den hjemviser den til Retten til afgørelse.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af traktatens fjerde del og/eller traktatens artikel 190 og/eller OLT-afgørelsen <sup>(3)</sup>, eller i hvert fald af fællesskabsrettens almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som beskrevet i den appellerede doms præmis 90 til og med 97, navnlig idet Retten har statueret, at Rådet er berettiget til i gennemførelsesbeslutninger i henhold til artikel 136, stk. 2, at indsætte bestemmelser om beskyttelsesforanstaltninger, som muliggør begrænsninger af den frie indførsel af landbrugsvarer fra OLT.
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af traktatens fjerde del og/eller traktatens artikel 190 og/eller OLT-afgørelsen eller i hvert fald af fællesskabsrettens almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som anført i den her appellerede doms præmis 119 til og med 131, navnlig idet Retten har statueret, at Kommissionen kunne komme til det resultat, at der var opstået vanskeligheder som ville kunne medføre en forringelse af dyrkning af Indica-ris i Fællesskabet.
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af OLT-afgørelsens artikel 109, stk. 2, eller i hvert fald af fællesskabsrettens almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som anført i den appellerede doms præmis 149, 150 og 151, navnlig idet Retten har statueret, at mindsteprisen i den anden beslutning ikke gik ud over, hvad der var absolut nødvendigt i den i artikel 109, stk. 2, forudsatte betydning.
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af traktatens artikel 190 og/eller traktatens artikel 215 eller i hvert fald af fællesskabsrettens almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som anført i den appellerede doms præmis 41 og 177 til og med 186, navnlig idet Retten har statueret, at Fællesskabet under de foreliggende omstændigheder kun kan ifalde ansvar, såfremt der foreligger en tilstrækkeligt kvalificeret krænkelse af en højere retsregel til beskyttelse af private.
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af traktatens artikel 190 og/eller traktatens artikel 215 eller i hvert fald af fællesskabsrettens almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som anført i den appellerede doms præmis 190 til og med 194, navnlig idet Retten har undladt at prøve, om der har været tale om en kvalificeret krænkelse af fællesskabsretten, og endvidere ved at Retten med urette ved vurderingen af de anfægtede beslutninger har lagt afgørende vægt på en bestemmelse udstedt af De Nederlandske Antiller.
- Tilsidesættelse og/eller urigtig anvendelse af traktatens artikel 190 og/eller artikel 215 eller i hvert fald af fællesskabsretten almindeligt gældende principper, idet Retten har udtalt og bestemt som anført i den appellerede doms præmis 207, navnlig idet Retten til sin

konstatering af, at det pågældende tab ikke på nogen måde var uforudsigeligt, knytter den konklusion, at appellanternes tab ikke overskrider de økonomiske risici, som er forbundet med virksomhed i denne sektor.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 286 af 28. 10. 1995, s. 10.

<sup>(2)</sup> EFT nr. C 171 af 22. 6. 1993, s. 11, jf. s. 12.

<sup>(3)</sup> Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 (EFT 1991 L 263, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 8. december 1995 af Hoge Raad der Nederlanden i sagen Van Uden Maritime BV, som også driver virksomhed under navnet Van Uden Africa Line, mod 1. Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line, Peter Determann KG, 2. Peter Determann**

(Sag C-391/95)

(96/C 46/11)

Ved dom afsagt den 8. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 14. december 1995, har Hoge Raad der Nederlanden i sagen Van Uden Maritime BV, som også driver virksomhed under navnet Van Uden Africa Line, mod 1. Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line, Peter Determann KG, 2. Peter Determann, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Såfremt en forpligtelse til betaling af, hvad der skyldes i henhold til en kontrakt, skal opfyldes i en kontraherende stat — således at fordringshaveren ifølge EF-domskonventionens artikel 5, nr. 1, kan sagsøge skyldneren, der ikke har opfyldt sin forpligtelse, ved retterne i den pågældende kontraherende stat med påstand om opfyldelse af forpligtelsen, også selv om skyldneren har bopæl på en anden kontraherende stats område — har retterne i den førstnævnte stat da tillige (og uden videre) kompetence til at påkende et af fordringshaveren over for skyldneren fremsat krav under en sag om foreløbige forholdsregler, som går ud på, ved hjælp af en umiddelbart gældende forholdsregel og på forhånd, at opnå, at skyldneren pålægges at betale, hvad han — ifølge den retsinstans der behandler sagen om foreløbige forholdsregler — med stor sandsynlighed skylder fordringshaveren, eller gælder der da med hensyn til, om den retsinstans, der skal træffe afgørelse om de foreløbige forholdsregler, har den fornødne kompetence, yderligere betingelser, f.eks. at den begærede foreløbige forholdsregel skal (kunne) få virkning i den pågældende kontraherende stat?
- 2) Skal spørgsmål 1 besvares anderledes, såfremt den af parterne indgåede kontrakt indeholder en voldgiftsklausul, og har det i bekræftende fald betydning, hvor voldgiften ifølge klausulen skal finde sted?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares således, at det — for at retten i sagen om foreløbige forholdsregler har den

fornødne kompetence — også må kræves, at den forholdsregel, der ønskes truffet, skal (kunne) få virkning i den pågældende kontraherende stat, indebærer dette da, at den begærede afgørelse skal kunne fuldbyrdes i den kontraherende stat, og er det da nødvendigt, at denne betingelse er opfyldt på det tidspunkt, hvor kravet om den foreløbige foranstaltning fremsættes, eller er det tilstrækkeligt, at det må forventes, at betingelsen vil være opfyldt på et senere tidspunkt?

- 4) Falder den adgang, der i henhold til artikel 289 ff. i Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (den nederlandske civilproceslov) består til af uopsættelige grunde og på forhånd at fremsætte begæring for Arrondissementsrechtbank's præsident om en umiddelbart gældende forholdsregel, ind under udtrykket »foreløbige retsmidler« i EF-domskonventionens artikel 24?
- 5) Skal spørgsmål 4 besvares anderledes, såfremt der er anlagt en hovedsag eller kan anlægges en hovedsag og har det i bekræftende fald betydning, at der i det konkrete tilfælde var indledt en voldgiftssag?
- 6) Skal spørgsmål 4 besvares anderledes, såfremt den forholdsregel, der er nedlagt påstand om i sagen om foreløbige forholdsregler, er, at modparten tilpligtes at opfylde en betalingsforpligtelse som omtalt i spørgsmål 1?
- 7) Såfremt spørgsmål 4 skal besvares bekræftende, skal artikel 24 — i tilfælde hvor »en ret i en anden kontraherende stat i medfør af denne konvention er kompetent til at påkende sagens realitet« — og navnlig henvisningen i artikel 24 til de »foreløbige, herunder sikrende retsmidler, der er fastsat i en kontraherende stats lovgivning«, da forstås således, at den ret, der behandler sagen om foreløbige forholdsregler (uden videre) har den fornødne kompetence, såfremt den er kompetent efter de nationale kompetenceregler, også selv om der er tale om bestemmelser som dem, der er nævnt i EF-domskonventionens artikel 3, stk. 2, eller er retten da kun kompetent, såfremt yderligere betingelser er opfyldt, f.eks. at den begærede foreløbige forholdsregel skal (kunne) få virkning i den pågældende kontraherende stat?
- 8) Såfremt spørgsmål 7 skal besvares således, at det også er en betingelse for, at den ret, der behandler sagen om foreløbige forholdsregler, har den fornødne kompetence, at den begærede forholdsregel skal (kunne) få virkning i den pågældende kontraherende stat, indebærer dette da, at den afgørelse, som ønskes truffet, skal kunne fuldbyrdes i den kontraherende stat, og er det da nødvendigt, at denne betingelse er opfyldt på det tidspunkt, hvor kravet om en foreløbig forholdsregel fremsættes, eller er det tilstrækkeligt, at det må forventes, at den vil blive opfyldt på et senere tidspunkt?

**Sag anlagt den 15. december 1995 af Europa-Parlamentet  
mod Rådet for Den Europæiske Union**

(Sag C-392/95)

(96/C 46/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. december 1995 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Europa-Parlamentet ved Johann Schoo og José-Luis Rufas Quintana, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Bâtiment Tour.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets forordning nr. 2317/95 <sup>(1)</sup> om fastlæggelse af de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, annulleres i medfør af EF-traktatens artikel 173.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Tilsidesættelse af væsentlige formkrav: Rådets vedtagelse af den anfægtede forordning udgør en væsentlig ændring af Kommissionens forslag, som Europa-Parlamentet havde afgivet udtalelse til i medfør af EF-traktatens artikel 100 C. Europa-Parlamentet skulle have være hørt på ny vedrørende

- medlemsstaternes adgang til i medfør af forordningens artikel 2, stk. 1, at pålægge statsborgere fra tredjelande, der ikke er opført på den fælles liste, visumtvang, hvilket er en tilsidesættelse af formålet om harmonisering af visumpolitikken
- den omstændighed, at visa, udstedt af de enkelte medlemsstater, ikke gensidigt anerkendes (som følge af, at artikel 2 i Kommissionens forslag er udeladt).

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 234, s. 1.

**Appel iværksat den 18. december 1995 af Geotronics SA til prøvelse af dom afsagt den 26. oktober 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-185/94 <sup>(1)</sup>, Geotronics SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-395/95 P)

(96/C 46/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. december 1995 iværksat appel af Geotronics SA ved advokat Tommy Pettersson, Sverige, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Medernach, 8—10, rue Mathias Hardt, til prøvelse af dom afsagt den

26. oktober 1995 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-185/94, Geotronics SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves.
2. Kommissionens afgørelse, rettet til Geotronics, hvorved den afslog selskabets tilbud — i den form, afgørelsen blev meddelt ved telefax, modtaget af Geotronics den 10. marts 1994 — annulleres.
3. Subsidiært dømmes Kommissionen til at erstatte Geotronics det tab, den har forvoldt selskabet ved at træffe den nævnte afgørelse, hvilket tab andrager 500 400 ECU tillige med renter for hver kalendermåned svarende til LIBOR-satsen 30 dage samt 1 % af dette beløb fra den dato, da Geotronics modtog Kommissionens afgørelse, indtil fuld betaling er sket.
4. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne under sagen ved Retten i Første Instans.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

*Formaliteten*

Appellanten har gjort gældende, at Retten i Første Instans ved sin afvisning af Geotronics' påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. marts 1994 svævede i en retsvildfarelse ved ikke at anse Kommissionens afgørelse for en anfægtelig retsakt eller en beslutning i henhold til EF-traktatens artikel 173. Kommissionens afgørelse havde nemlig bindende retsvirkning for Geotronics, som berørte selskabets interesser, idet den klart ændrede dets retsstilling, hvorfor afgørelsen kan anfægtes i henhold til artikel 173.

*Realiteten*

Retten i Første Instans antog i den appellerede dom, at Kommissionen ikke havde gjort sig skyldig i nogen retsstridig adfærd og forkastede som følge heraf Geotronics' erstatningspåstand. Herved svævede Retten i Første Instans imidlertid i en retsvildfarelse ved ikke at give Geotronics medhold i, at Kommissionen havde tilsidesat EØS-aftalen ved at diskriminere varer med oprindelse i EØS. Ifølge EF-traktatens artikel 228, stk. 7, er EØS-aftalen bindende for Kommissionen.

*Tilbagevirkende gyldighed*

Retten i Første Instans fastslog i den appellerede dom, at Kommissionen var berettiget til at henholde sig til de generelle betingelser, som den havde fastsat i meddelelsen om indkaldelse af tilbud, før EØS-aftalen trådte i kraft, hvorfor Kommissionen var berettiget til at forskelsbehandle Geotronics' produkter på grundlag af deres oprindelse.

Afvisningen om at afslå Geotronics' tilbud under hensyn til produkternes oprindelse blev imidlertid uomtvisteligt truffet efter EØS-aftalens ikrafttræden. Da EØS-aftalen finder anvendelse på alle retsforhold stiftet efter aftalens ikrafttræden, er Geotronics af den opfattelse, at anvendelsen af aftalen på den foreliggende sag ikke er en anvendelse med tilbagevirkende gyldighed.

#### *EØF-aftalens anvendelsesområde*

Retten i Første Instans fastslog, at EØS-aftalen ikke kan finde anvendelse på den i sagen omhandlede kontrakt, da en af kontraktsparterne, Rumænien, ikke er kontraherende part i EØS-aftalen. Dette er et formalistisk synspunkt, som overhovedet ikke tager hensyn til de økonomiske realiteter. Realiteten er nemlig, at to EØS-producenter af ensartede produkter som følge af Kommissionens afgørelse rent faktisk er blevet forskelsbehandlet. De økonomiske realiteter i forbindelse med den pågældende transaktion og de foranstaltninger, der er truffet i relation hertil, bør tillægges afgørende betydning.

Ifølge appellantens er den i sagen foreliggende situation omfattet af EØS-aftalens anvendelsesområde. Endelig anfører selskabet, at Kommissionens forskelsbehandling er egnet til at fordreje konkurrencen mellem produkter med oprindelse i EF og i EFTA-landene ved at give de førstnævnte produkter en ubillig konkurrencefordel. En sådan forskelsbehandling hindrer de frie varebevægelser i strid med EØS-aftalens artikel 8, 11 og 65, stk. 1.

(<sup>1</sup>) EFT nr. C 333 af 9. 12. 1995, s. 33.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 7. november 1995 af Simvoulio tis Epikratias, IV Afdeling, i sagen »Foreningen af Græske Rejse- og Turistbureauer« mod Arbejdsministeren**

(Sag C-398/95)

(96/C 46/14)

Ved dom afsagt den 7. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. december 1995, har Simvoulio tis Epikratias, IV Afdeling, i sagen »Foreningen af Græske Rejse- og Turistbureauer« mod Arbejdsministeren forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er den ordning, der blev indført ved artikel 37 i lov nr. 1545/1985 og som, når de i bestemmelsen givne betingelser er opfyldt, kræver oprettelse af en arbejdskontrakt mellem parterne, hvilket normalt også er den retlige form, hvori turistførererne præsterer deres tjenesteydelser i de i bestemmelsen angivne tilfælde, i strid med EØF-traktatens artikel 59 ff? Såfremt dette besvares bekræftende, spørges der, om denne ordning kan anses for at være begrundet i det

almene hensyn til at bevare arbejdsfreden på det følsomme område tjenesteydelser på turistområdet, som den græske stat som turistland har en naturlig og begrundet interesse i lovmæssigt at regulere?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt af Sø- og Handelsretten den 19. december 1995, i sagen Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Helle Elisabeth Larsson mod Dansk Handel & Service som mandatar for Føtex Supermarked A/S**

(Sag C-400/95)

(96/C 46/15)

Ved kendelse afsagt den 19. december 1995, indgået til Domstolens justitskontor den 21. december 1995, har Sø- og Handelsretten i sagen Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark som mandatar for Helle Elisabeth Larsson mod Dansk Handel & Service som mandatar for Føtex Supermarked A/S forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Omfatter bestemmelserne i artikel 5, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (76/207/EØF) (<sup>1</sup>) afskedigelse som følge af fravær efter endt barselsorlov, såfremt fraværet skyldes sygdom, der er opstået under graviditeten og fortsat under og efter barselsorlov, idet det lægges til grund, at afskedigelsen fandt sted efter endt barselsorlov?

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 12. december 1995 af Rechtbank van eerste aanleg, Bruxelles, i sagen NV B.R.D. (Bureau Rik Decan-Business Research & Development) mod Belgische Staat**

(Sag C-401/95)

(96/C 46/16)

Ved dom afsagt den 12. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 21. december 1995, har Rechtbank van eerste aanleg, Bruxelles, i sagen NV B.R.D. (Bureau Rik Decan-Business Research & Development) mod Belgische Staat forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal sjette momsdirektivs artikel 18, stk. 4 (77/388/EFT) <sup>(1)</sup>, fortolkes således, at det er tilladt en medlemsstat hverken at tilbagebetale overskydende moms for en afgiftsperiode eller at overføre beløbet til en følgende afgiftsperiode, men i stedet at tilbageholde det — med den begrundelse, at den over for den pågældende momspligtige har en fordring vedrørende en tidligere afgiftsperiode, som bestrides af den momspligtige og derfor endnu ikke udgør et endeligt krav — selv om medlemsstaten ikke har fået en tilladelse i henhold til sjette momsdirektivs artikel 27?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om sjette momsdirektivs artikel 18, stk. 4, sammenholdt med proportionalitetsprincippet, skal fortolkes således, at medlemsstaten kan bestemme, at spørgsmålet om, hvorvidt tilbageholdelsen er nødvendig eller uopsættelig, ikke kan anfægtes på nogen måde, og at tilbageholdelsen ikke på nogen måde kan erstattes af en sikkerhedsstillelse eller kan ophæves, indtil det omtvistede moms krav er fastslået ved en endelig retsafgørelse?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1995 af Finanzgericht München i sagen Bioforce GmbH mod Oberfinanzdirektion München**

(Sag C-405/95)

(96/C 46/17)

Ved kendelse afsagt den 14. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 1995, har Finanzgericht München, 3. Afdeling, i sagen Bioforce GmbH mod Oberfinanzdirektion München forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Skal den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur 1994 — fortolkes således, at produkter som echinacea-dråber (udtræk af echinacea purpurea e herba og e radice med 56,1 % vol. alkohol, til brug mod forkølelse og influenza samt til forøgelse af modstandskraften ved risiko for forkølelse) skal tilføres under position 3004 (lægemidler, bestående af ... udblandede produkter, til terapeutisk eller profylaktisk brug, i ... pakninger til detailsalg)?
2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Skal den fælles toldtarif fortolkes således, at produkter som de, der er nævnt under spørgsmål 1, skal tilføres i underposition 2208 9069 som »andre« spiritusholdige drikkevarer?

**Sag anlagt den 27. december 1995 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag C-406/95)

(96/C 46/18)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. december 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved Umberto Leanza som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato Ivo M. Braguglia, og med valgt adresse i Luxembourg på Italiens Ambassade, rue Marie-Adélaïde 5.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 4. oktober 1995 om driftsbetingelserne for den anden udbygning af GSM-mobilradiokommunikation i Italien <sup>(1)</sup> annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

1. Ifølge den anfægtede beslutning skal den italienske stat for at opveje den anden operatørs påståede handicap »fremstætte krav om, at Telecom Italia Mobile skal betale et lignende beløb« eller efter godkendelse »gennemføre foranstaltninger, der ud fra et økonomisk synspunkt kompenserer for det beløb, som den anden operatør har betalt«.

Imidlertid har der aldrig under proceduren forud for den anfægtede beslutning fundet en kontradiktorisk procedure sted vedrørende den foranstaltning, som Kommissionen anser for den mest oplagte, nemlig at forpligte Telecom Italia Mobile til at betale et lignende beløb. Denne foranstaltning er aldrig blevet nævnt under proceduren; den italienske regering er aldrig blevet hørt herom. Dette aspekt er i sig selv tilstrækkeligt til, at den italienske stats ret til kontradiktion må anses for tilsidesat, men den kontradiktoriske procedure har heller ikke været fuldstændig og af en sådan karakter, at retten til kontradiktion var sikret, for så vidt angår de kompenserende foranstaltninger, der omtales i artikel 1, første led, i den anfægtede beslutning.

2. Den anfægtede beslutning hviler på den antagelse, at den italienske regering »... har krævet betaling af et engangsbeløb i forbindelse med meddelelse af koncession ...« med hensyn til GSM-mobilradiokommunikation.

Denne antagelse holder ikke stik. Den italienske regering har ikke pålagt deltagerne i udbuddet vedrørende den anden udbygning af GSM-systemet nogen forpligtelse til at betale et engangsbeløb; derfor foreligger der ikke en statslig foranstaltning i henhold til traktatens artikel 90, stk. 1.

3. Den anfægtede beslutning er ulovlig og må annulleres, fordi det misbrug fra den første operatørs side, den omhandler, kun er potentielt og under alle omstændigheder ikke har fundet sted; det er ikke godtgjort, at det har fundet sted, og det er muligt, at det aldrig vil finde sted.

4. Ifølge beslutningen er der grund til at betragte GSM-radiokommunikationstjenester »som et marked, der formodentlig ligeledes udgør et særskilt marked i forhold til markedet for analog mobiltelefoni«. Ifølge den italienske regering er denne konstatering fejlagtig og i hvert fald ikke tilstrækkeligt begrundet.
5. Den anfægtede beslutning hviler på et urigtigt skøn og er ikke begrundet.

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 280 af 23. 11. 1995, s. 49.

**Sag anlagt den 22. december 1995 af Kongeriget Belgien  
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber  
(Sag C-407/95)  
(96/C 46/19)**

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 22. december 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Kongeriget Belgien ved b<sup>o</sup>st<sup>u</sup>ursdirecteur J. Devadder, Ministeriet for Udenrigsanliggender, Udenrigshandel og Udviklingssamarbejde, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Belgiske Ambassade, 4, rue des Girondins.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Kommissionens forordning (EF) nr. 2358/95 af 6. oktober 1995 om ekstraordinær tildeling af en supplerende mængde til importtoldkontingenter for bananer for 1995 som følge af stormen Iris, Luis og Marilyn (<sup>1</sup>) annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende med hensyn til forordning (EF) nr. 2791/94 i sag 9/95 (<sup>2</sup>).

(<sup>1</sup>) EFT nr. L 241 af 10. 10. 1995, s. 5.

(<sup>2</sup>) EFT nr. C 54 af 4. 3. 1995, s. 9.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom  
afsagt den 27. november 1995 af Tribunal de Commerce de  
Paris (Første Afdeling A) i sagen SA Eurotunnel, SA France  
Manche, Eurotunnel PLC, og The Channel Tunnel Group  
Limited mod SA SNAT, Nouvelle d'Armement Transman-  
che — intervenienter til støtte for sagsøgte: International  
Duty Free Confederation, Airport Operators Association  
Limited, La Compagnie Maritime Bretagne Angleterre  
Irlande og Passenger Shipping Association Limited**

(Sag C-408/95)

(96/C 46/20)

Ved dom afsagt den 27. november 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. december 1995, har

Tribunal de Commerce de Paris (Første Afdeling A) i sagen SA Eurotunnel, SA France Manche, Eurotunnel PLC, og The Channel Tunnel Group Limited mod SA SNAT, Nouvelle d'Armement Transmanche — intervenienter til støtte for ansøgte: International Duty Free Confederation, Airport Operators Association Limited, La Compagnie Maritime Bretagne Angleterre Irlande og Passenger Shipping Association Limited, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Med henvisning til, at Eurotunnel ikke i medfør af artikel 173 har anlagt annulationssøgsmål til prøvelse af Rådets direktiv 91/680/EØF og 92/12/EØF, for så vidt de angår afgiftsopkrævning (omsætningsafgift og punktafgifter) på forbindelserne over Kanalen (<sup>1</sup>), og til, at High Court of Justice ved afgørelse af 17. februar 1995 ikke har givet Eurotunnel medhold, ønskes oplyst, om Eurotunnel med hjemmel i traktatens artikel 177 kan begære direktiverne annulleret?
2. Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, ønskes oplyst, om Rådets direktiver er udstedt forskriftsmæssigt?

Subsidiært ønskes oplyst, om en eventuel annulation af de to direktiver er dækket af direktiv 94/4/EF (<sup>2</sup>)?

3. Såfremt direktiverne annulleres, ønskes oplyst, hvorvidt SA SNAT — Nouvelle Armement Transmanche — har handlet erstatningspådragende ved at have fulgt de afgiftslove, der er vedtaget under anvendelse heraf? Fra hvilken dato anses den erstatningspådragende adfærd at foreligge?

(<sup>1</sup>) Rådets direktiv 91/680/EØF, artikel 1, nr. 22, artikel 28k i direktiv 77/388/EØF (EFT nr. L 376 af 31. 12. 1991, s. 1 og 17). Rådets direktiv 92/12/EØF, artikel 28 (EFT nr. L 76 af 23. 3. 1992, s. 1 og 12).

(<sup>2</sup>) Rådets direktiv 94/4/EF (EFT nr. L 60 af 3. 3. 1994, s. 14).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse  
afsagt den 21. december 1995 af Verwaltungsgericht  
Gelsenkirchen i sagen Hellmut Marschall mod Land Nord-  
rhein-Westfalen**

(Sag C-409/95)

(96/C 46/21)

Ved kendelse afsagt den 21. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 29. december 1995, har Verwaltungsgericht Gelsenkirchen (Første Afdeling) i sagen Hellmut Marschall mod Land Nordrhein-Westfalen forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er artikel 2, stk. 1 og 4, i Rådet for De Europæiske Fællesskabers direktiv af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse,

forfremmelse samt arbejdsvilkår (76/207/EØF) <sup>(1)</sup> til hinder for en national lovgivning, hvorefter der på offentlige ansættelsesområder, hvor der i den enkelte stillingsgruppe, hvortil forfremmelse kan ske, er beskæftiget færre kvinder end mænd, fortrinsvis skal forfremmes kvinder, når de mandlige og kvindelige ansøgere er lige kvalificerede (egnethed, kvalifikationer og faglig indsats), for så vidt der ikke hos en mandlig medansøger er overvejende grunde til at træffe en anden afgørelse?

<sup>(1)</sup> EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 1. februar 1995 af Tribunal de Commerce de Nice (Syvende Afdeling) i sagen Les grands garages méditerranéens SA og Nissan France mod selskabet Nice ouest automobiles  
(Sag C-410/95)  
(96/C 46/22)

Ved dom afsagt den 1. februar 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 1995, har Tribunal de Commerce de Nice (Syvende Afdeling) i sagen Les grands garages méditerranéens og Nissan France mod selskabet Nice ouest automobiles forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal forordning (EØF) nr. 123/85 <sup>(1)</sup> fortolkes således, at den forbyder erhvervsmæssige videreforhandlere af køretøjer, som ikke er tilsluttet et eneforhandlingsnet, at indkøbe køretøjer af det pågældende mærke hos en eneforhandler i en anden medlemsstat?

<sup>(1)</sup> Kommissionens forordning (EØF) nr. 123/85 af 12. december 1984 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af salgs- og serviceaftaler vedrørende motorkøretøjer (EFT nr. L 15 af 18. 1. 1985, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. december 1995 af High Court of Justice, Queen's Bench Division, i sagen The Queen mod Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals og Compassion in World Farming Ltd  
(Sag C-1/96)  
(96/C 46/23)

Ved kendelse afsagt den 12. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 2. januar 1996, har High

Court of Justice, Queen's Bench Division, i sagen The Queen mod Minister of Agriculture, Fisheries and Food, ex parte: The Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals og Compassion in World Farming Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- a) Samtlige medlemsstater er blevet parter i den europæiske konvention af 1976 om beskyttelse af dyr under opdræt (herefter »konventionen«), og konventionen er blevet godkendt ved Fællesskabets afgørelse 78/923/EØF <sup>(1)</sup> af 18. juni 1978 (EFT nr. L 323, s. 12).
  - b) Anbefalingen af 1988 vedrørende kvæg (herefter »anbefalingen«) er blevet vedtaget af det stående udvalg, der er nedsat i medfør af konventionen, og er trådt i kraft efter konventionens regler.
  - c) De krav, der er fastsat ved og i medfør af konventionen, omfatter regler om minimumsbreddemål for tremmekasser til kalve og om sammensætningen af kalves foder.
  - d) Rådets direktiv 91/629/EØF <sup>(2)</sup> fastsætter bindende mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve, der på visse punkter er mindre strenge end de krav, der er fastsat ved og i medfør af konventionen, herunder for så vidt angår bredden af tremmekasser til kalve og sammensætningen af kalves foder.
  - e) Direktivet indeholder bemyndigelse for medlemsstaterne til på deres område at opretholde eller indføre strengere bestemmelser om beskyttelse af kalve end direktivets bestemmelser.
  - f) Kalve udføres fra én medlemsstat (»medlemsstat A«) til visse andre medlemsstater (»medlemsstaterne B«), der har gennemført og/eller efterkommet direktivet, men ikke gennemført og/eller efterkommet de ovenfor i punkt c) angivne krav, hvorimod medlemsstat A har gennemført og efterkommet disse krav.
  - g) Udførslen af kalve, der vil blive opdrættet i strid med konventionen, anses for grusom og uetisk af dyreværnsorganisationer og store dele af den offentlige opinion, der støttes af anerkendte videnskabsmænd og dyrlæger, i den medlemsstat, som udførslen sker fra.
- 1) Kan medlemsstat A under omstændigheder som de ovenfor angivne på grundlag af EF-traktatens artikel 36, herunder navnlig under henvisning til de deri nævnte hensyn til den offentlige sædelighed og/eller den offentlige orden og/eller beskyttelse af dyrs liv eller sundhed, indføre restriktioner over for udførslen af levende kalve fra medlemsstat A med det formål at forhindre, at

sådanne kalve bliver genstand for tremmekalveopdræt i medlemsstaterne B?

- 2) Såfremt det følger af direktivets bestemmelser, forudsat at disse er gyldige, at spørgsmål 1 må besvares benægtende, ønskes det oplyst, hvorvidt bestemmelserne er gyldige.

<sup>(1)</sup> Rådets afgørelse 78/923/EØF af 19. juni 1978 om indgåelse af den europæiske konvention om beskyttelse af dyr under opdræt (EFT nr. L 323 af 17. 11. 1978, s. 12).

<sup>(2)</sup> Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT nr. L 340 af 11. 12. 1991, s. 28).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. december 1995 af Pretura Circondariale di Ivrea i straffesagen mod Carlo Sunino og Giancarlo Data**

(Sag C-2/96)

(96/C 46/24)

Ved kendelse afsagt den 14. december 1995, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. januar 1996, har Pretura

Circondariale di Ivrea, Strambino Afdeling, i straffesagen mod Carlo Sunino og Giancarlo Data forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Kan de nationale bestemmelser om arbejdsformidling og om midlertidigt arbejde, når henses til deres offentligretlige karakter, for så vidt som de er opstillet til beskyttelse for arbejdstagerne og den nationale økonomi, anses for at falde ind under udøvelse af offentlig myndighed jf. EØF-traktatens artikel 66 sammenholdt med artikel 55?

- 2) Kan de fællesskabsbestemmelser, som forsvaret har påberåbt sig, i mangel af præcise gennemførelsesbestemmelser på dette specielle område anses for at være umiddelbart anvendelige, og kan ethvert retssubjekt — offentligretligt eller privatretligt — ifølge disse bestemmelser uden nogen speciel kontrol og godkendelse udøve en hvilken som helst virksomhed, der består i formidling mellem udbud og efterspørgsel af arbejde og i midlertidig levering af arbejdskraft til tredjemand, såfremt medlemsstaten ikke med sit eget administrative apparat fuldt ud kan tilfredsstille arbejdsmarkedets efterspørgsel efter tjenesteydelser?

## RETTE I FØRSTE INSTANS

### DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. januar 1996

i sag T-575/93, Casper Koelman mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>

(Forordning nr. 17 — afvisning af en klage — begrundelse — national retsinstans)

(96/C 46/25)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-575/93, Casper Koelman, Bruxelles, ved advokaterne Michel Molitor, Lambert Dupong, Pierre Feltgen og Lucy Dupong, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Michel Molitor, 14A, rue des Bains, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Berend Jan Drijber), støttet af Buma, Amstelveen (Nederlandene), ved advokaterne Cornelis van Rij og Eduard A. P. Engels, Amsterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Guy Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, angående en række påstande vedrørende Kommissionens beslutning af 14. oktober 1993 om at afvise den klage, sagsøgeren har indgivet i medfør af artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første

forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikler 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81), har Retten (Fjerde udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. P. M. Barrington, og dommerne R. García-Valdecasas, K. Lenaerts, P. Lindh og M. J. Azizi; justitssekretær: B. Pastor, den 9. januar 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagsøgerens påstande afvises, for så vidt som de hverken vedrører annullation af Kommissionens beslutning af 14. oktober 1993 om at afvise sagsøgerens klage eller kravet om erstatning.
- 2) I øvrigt frifindes sagsøgte, for så vidt angår påstanden om annullation og om erstatning.
- 3) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger, herunder intervenientens.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 27 af 28. 1. 1994.

## DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 14. december 1995

i sag T-285/94, Fred Pfloeschner mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>*(Tjenestemænd — pensioner — justeringskoefficient for Schweiz — forhenværende tjenestemand med schweizisk statsborgerskab — ulovlighedsindsigelse vedrørende forordning (EØF) nr. 2175/88)*

(96/C 46/26)

*(Processprog: fransk)*

I sag T-285/94, Fred Pfloeschner, forhenværende tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Genève (Schweiz), ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson Sarl, 1, rue Glesener, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Joseph Griesmar og Denis Waelbroeck samt, under den mundtlige forhandling, Ana Maria Alves Vieira), støttet af Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: Yves Cretien og Diego Canga Fano), hvori der er nedlagt påstand om annullation af den afgørelse fra Kommissionen, som er indeholdt i sagsøgerens pensionsmeddelelse for december 1993, for så vidt der herved er blevet anvendt en justeringskoefficient på 100, og om, at Retten tilpligter Kommissionen at drage samtlige de fornødne retlige konsekvenser af dommen om annullation for både alderspensionens og efterladtepensionens vedkommende, har Retten (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, B. Vesterdorf, og dommerne D. P. M. Barrington og A. Saggio; justitssekretær: J. Palacio González, den 14. december 1995 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Sagsøgerens pensionsmeddelelse for december 1993 annulleres, for så vidt der herved er blevet anvendt en justeringskoefficient på 100.
- 2) Kommissionen betaler sagsøgeren morarenter 8 % p.a. af pensionsrestancerne, således at der beregnes renter med virkning fra de forskellige tidspunkter, på hvilke de enkelte betalinger i henhold til pensionsordningen skulle være sket, og indtil betaling sker.
- 3) Kommissionen betaler sagsøgerens omkostninger.
- 4) Rådet bærer sine egne omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 304 af 29. 10. 1994.

## DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 9. januar 1996

i sag T-368/94, Pierre Blanchard mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>*(Tjenestemandsvedtægten — personaleudvalg — valg — en fagforenings eller en faglig sammenslutnings ret til at opstille flere lister)*

(96/C 46/27)

*(Processprog: fransk)*

I sag T-368/94, Pierre Blanchard, tjenestemand i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau, støttet af Union syndicale-Bruxelles, Bruxelles, ved advokat Luc Misson, og under den mundtlige forhandling ved advokat Béatrice Rixhon, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Evelyne Korn, 21, rue de Nassau mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Gianluigi Valsesia, angående en påstand om annullation af de af valgudvalget truffene afgørelser anført i udvalgsformandens meddelelser af 3. og 8. november 1994 til sagsøgeren som politisk sekretær for Union syndicale fédérale, samt af nævnte formands mundtlige afslag på til valgene af det lokale personaleudvalg at godkende en liste med 27 kandidater plus suppleanter fra listen »Research/Union syndicale« under et navn, hvori betegnelsen »Union syndicale« ikke indgik, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D. P. M. Barrington, og dommerne K. Lenaerts og P. Lindh; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 9. januar 1996 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Valgudvalgets to beslutninger af 8. november 1994 annulleres, uden at denne annullation berører resultatet af valget til personaleudvalget afholdt den 31. januar, den 1. og den 2. februar 1995. I øvrigt frifindes Kommissionen for annullationspåstandene.
2. Kommissionen frifindes for erstatningspåstandene.
- 3) Kommissionen bærer sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, samt sine egne omkostninger. Intervenienten bærer sine egne omkostninger.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 370 af 24. 12. 1994.

## KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. november 1995

i sag T-330/94, Salt Union Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>*(Intervention — regler om sprog)*

(96/C 46/28)

*(Processprog: engelsk)*

I sag T-330/94, Salt Union Ltd, Cheshire (Det Forenede Kongerige), ved Solicitors Jonathan Scott og Craig Pouncey, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Georges Baden, 8, boulevard Royal, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Nicholas Khan og Jean-Paul Keppenne), hvori der dels er nedlagt påstand om annullation af den beslutning, som er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 5. august 1994, hvorved Kommissionen meddelte sagsøgeren, at den ikke havde fundet grund til at foreslå passende foranstaltninger i EF-traktatens artikel 93, stk. 1's forstand med hensyn til den nederlandske regionalstøtteordning »Subsidieregelingen regionale investeringsprojecten 1991«, dels om, at Fællesskabet tilpligtes at erstatte den skade, sagsøgeren mener at have lidt som følge af beslutningen, har Retten (Tredje Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. P. Briët, og dommerne B. Vesterdorf, K. Lenaerts, P. Lindh og A. Potocki; justitssekretær: H. Jung, den 17. november 1995 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Det tillades Frima BV at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.*
- 2) *Det tillades Verein Deutsche Salzindustrie eV at intervenere til støtte for Salt Union's påstande, for så vidt som de er støttet på traktatens artikel 173.*
- 3) *Der fastsættes en frist, inden for hvilken intervenienterne skriftligt skal fremføre anbringenderne til støtte for deres påstande.*
- 4) *Anmodningerne fra Frima BV og Verein Deutsche Salzindustrie eV om tilladelse til at anvende henholdsvis nederlandsk og tysk under den mundtlige forhandling tages til følge.*
- 5) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 380 af 31. 12. 1994.

## KENDELSE AFSAGT AF PRÆSIDENTEN FOR RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 12. december 1995

i sag T-203/95 R, Bernard Connolly mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(96/C 46/29)

*(Processprog: fransk)*

I sag T-203/95 R, Bernard Connolly, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i Everberg (Belgien), ved advokaterne Jacques Sambon og Pierre-Paul van Gehuchten, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Louis Schiltz på dennes kontor, 2, rue du Fort Reinsheim, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: Gianluigi Valsesia og Julian Currall) angående en begæring om som foreløbige forholdsregler dels at forbyde Kommissionen at meddele oplysninger vedrørende den disciplinærsag, som er indledt mod sagsøgeren, så længe denne verserer, eller oplysninger vedrørende hans karriere, person, holdninger eller sundhedstilstand, til pressen, og om at tilpligte Kommissionen at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ingen af disse oplysninger offentliggøres, dels at tilpligte Kommissionen at betale sagsøgeren en bod på 100 000 bfr. for hver overtrædelse begået fra datoen for afsigelsen af nærværende kendelse om foreløbige forholdsregler, har Rettens præsident den 12. december 1995 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder:

- 1) *Kommissionen opfordres til at vedtage træffe alle nødvendige foranstaltninger, således at Kommissionens personale ikke, i forbindelse med sin kontakt til pressen eller på anden vis, afslører nogen oplysninger vedrørende Bernard Connolly's person, holdninger eller sundhedstilstand, som direkte eller indirekte vil kunne skade dennes personlige og faglige omdømme.*
- 2) *I øvrigt tages begæring om foreløbige forholdsregler ikke til følge.*
- 3) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

Sag anlagt den 27. november 1995 af Telecom Italia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-215/95)

(96/C 46/30)

*(Processprog: italiensk)*

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 27. november 1995 anlagt sag mod Kommissionen for

De Europæiske Fællesskaber af Telecom Italia SpA, Torino, Italien, ved advokaterne Mario Sanino, Mario Siragusa og Antonio Lirosi, Rom, og advokat Giulio Cesare Rizza, Siracusa, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Elvinger, Hoss & Prussen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Kommissionens beslutning 95/489/EF om driftsbetingelserne for den anden udbygning af GSM-mobilradiokommunikation i Italien annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Ifølge sagsøgeren må beslutningen annulleres som følge af, at sagsøgerens ret til kontradiktion er tilsidesat, at traktatens artikel 86 og 90 er anvendt fejlagtigt og ukorrekt, at traktatens artikel 190 er tilsidesat, at begrundelsen i beslutningens dispositive del er åbenbart ulogisk, og at de fastsatte, kompenserende foranstaltninger er retsstridige og åbenbart ulogiske.

For så vidt angår traktatens artikel 86 har sagsøgeren navnlig gjort gældende, at begrebet »en enkelt økonomisk enhed« er anvendt fejlagtigt, at fastlæggelsen af det relevante marked er inkonsekvent, og at Kommissionens henvisning til de oplysninger, der angiveligt er afgivet vedrørende Telecom/Telecom Italia Mobile's (TIM) dominerende stilling i forbindelse med vurderingen af det påståede misbrug, er fejlagtig.

Med hensyn til traktatens artikel 86, 90 og 190 har sagsøgeren anført, at såvel vurderingen af, om der er tale om særlige rettigheder for Telecom/TIM, som af, hvorvidt der er tale om en statslig foranstaltning, der kan medføre den påståede konkurrenceforvridning, er fejlagtig. Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes. Såfremt der måtte være tale om en sådan statslig foranstaltning, er den ifølge sagsøgeren ikke i strid med traktatens artikel 86. Endelig har sagsøgeren anført, at de former for misbrug, der ifølge Kommissionen er tale om, er uden betydning, både ud fra et logisk og et økonomisk synspunkt, og de må derfor betragtes som ikke-eksisterende.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at traktatens artikel 190 er tilsidesat derved, at der er modstrid mellem begrundelsen for beslutningen og de kompenserende foranstaltninger, den italienske regering er blevet pålagt at træffe.

Sag anlagt den 7. december 1995 af Luigi Ronchi mod  
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-223/95)

(96/C 46/31)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. december 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De

Europæiske Fællesskaber af Luigi Ronchi, Luxembourg, ved advokaterne Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure og Ariane Tornel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos SARL Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens afslag på sagsøgerens begæring om bistand af 30. januar 1995 annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren 1 ECU som symbolsk erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab som følge af den tjenstlige fejl, som sagsøgte har gjort sig skyldig i over for ham.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

#### *Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren har anført, at han den 30. januar 1995 indgav en begæring for i henhold til tjenstemandsvedtægtens artikel 24 at opnå Kommissionens bistand til at genoprette sit omdømme og sin agtværdighed efter offentliggørelsen af en bog, som indeholder visse påstande, som han anser for bagvaskelse og ærerørige beskyldninger mod ham. Ved skrivelse af 27. februar s.å. har ansættelsesmyndigheden underrettet sagsøgeren om, at før den tog stilling til, hvilke foranstaltninger der eventuelt skulle træffes, ville den foretage en undersøgelse for at fastslå, om udtalelserne i den nævnte bog var begrundede. Den 17. juli 1995 indgav sagsøgeren, da han ikke havde modtaget svar på sin begæring, en klage over det stiltiende afslag. Denne klage blev ligeledes stiltiende afvist.

Sagsøgeren har for det første påberåbt sig, at denne afgørelse helt savner begrundelse. Han har desuden hævdet, at afgørelsen er truffet under tilsidesættelse af bistandspligten, således som den fremgår af vedtægtens artikel 24, for så vidt institutionen dels ikke har givet nogen oplysning, der gør det muligt at fastslå, om undersøgelsen faktisk er blevet foretaget, og dels ikke har truffet nogen foranstaltning til offentligt og med navns nævnelse at forsvare sin angrebne tjenestemand.

Med hensyn til kravet om erstatning har sagsøgeren gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat sin bistandspligt ved ikke på eget initiativ at træffe foranstaltninger, som kan genoprette hans ære og værdighed; denne tjenstlige fejl forværres ved afslaget på den udtrykkelige begæring om, at der blev truffet sådanne foranstaltninger. Sagsøgeren mener desuden, at hvis hans faglige agtværdighed allerede er kompromitteret ved offentliggørelsen af den nævnte bog, har Kommissionens undladelse af at træffe passende foranstaltninger forværret det lidte ikke-økonomiske tab.

**Sag anlagt den 18. december 1995 af Telecom Italia Mobile SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-229/95)

(96/C 46/32)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. december 1995 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Telecom Italia Mobile, Torino, Italien, ved advokaterne Gustavo Minervini, Antonio Tizzano og Gian Michele Roberti, Napoli, og advokaterne Stefano D'Ercole og Andrea Guarino, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alain Lorang, 51, rue Albert 1<sup>er</sup>.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning 95/489/EF om driftsbetingelserne for den anden udbygning af GSM-mobilradio-kommunikation i Italien (EFT nr. L 280 af 23. 11. 1995, s. 49) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-215/95, Telecom Italia SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber <sup>(1)</sup>.

<sup>(1)</sup> Se side 15 i denne Tidende.

**Sag anlagt den 29. december 1995 af Fernando Carbajo Ferrero mod Europa-Parlamentet**

(Sag T-237/95)

(96/C 46/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 29. december 1995 anlagt sag mod Europa-Parlamentet af Fernando Carbajo Ferrero, Madrid (Spanien), ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson, 1, rue Glesener.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets afgørelse i generalsekretær Vincis skrivelse af 2. marts 1995 om ikke at udnævne sagsøgeren til stillingen som kontorchef ved Informationskontoret i Madrid annulleres.
- Europa-Parlamentets afgørelse om at udnævne en anden ansøger til denne stilling annulleres.

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

*Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*

Sagsøgeren har anført, at han fra 1. maj 1994 midlertidigt har beklædt stillingen som kontorchef i Generaldirektoratet for Informations- og Pressetjenesten ved Parlamentets Informationskontor i Spanien. Den 9. marts 1994 blev der offentliggjort en meddelelse om intern udvælgelsesprøve nr. A/88 med henblik på at besætte denne stilling. Denne meddelelse om udvælgelsesprøve blev efterfulgt af en første procedure til besættelse af stillingen ved forfremmelse eller forflyttelse, hvilket ikke resulterede i nogen ansøgning, der kunne tages i betragtning. Efter udvælgelsesprøven blev sagsøgeren opført på egnethedslisten som nr. 2; han fik et point mindre end nr. 1 blandt de beståede ansøgere, et point, der blev opnået ved kendskab til et tredje sprog. Efter at listen var udarbejdet, havde den pågældende generaldirektør en samtale med de tre første beståede ansøgere og indstillede sagsøgeren til udnævnelse. Sagsøgeren blev ved skrivelse fra Parlamentets Generalsekretariat af 2. marts 1995 underrettet om, at ansættelsesmyndigheden havde besluttet at udnævne den person, der var opført som nr. 1 på listen.

Til støtte for sin påstand om annullation af denne afgørelse har sagsøgeren påberåbt sig syv anbringender: tilsidesættelse af proceduren for besættelse af stillingen (1) tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik (2), tilsidesættelse af meddelelsen om udvælgelsesprøve (3), tilsidesættelse af begrundelsespligten (4), åbenbart fejlslagen (5), tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling (6) og magtfordrejning (7).

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at afgørelsen er truffet i strid med den pågældende generaldirektørs forslag. I henhold til almindelig og fast praksis følger ansættelsesmyndigheden generaldirektørens indstilling og kan kun fravige den med en særlig begrundelse. Ansættelsesmyndigheden har ikke oplyst, hvilke fortjenester, kvalifikationer og/eller erfaring hos den valgte ansøger, den finder bedre end dem, sagsøgeren kan påberåbe sig, og har heller ikke anført nogen af de omstændigheder, som har foranlediget den til at fravige indstillingen, hvilket indebærer en tilsidesættelse af proceduren for besættelse af stillinger samt af den almindelige begrundelsespligt, som er fastslået i tjenstemandsvedtægtens artikel 25.

Han er desuden af den opfattelse, at skønt meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke stiller nogen betingelse med hensyn til ansøgernes kvalifikationer og faglige erfaring, såvel på grund af beskrivelsen af arbejdsopgavernes art som på grund af princippet om god forvaltningsskik og tjenestens interesse, kunne udvælgelseskomitéen ikke gyldigt først give en ansøger adgang til prøverne, som ikke har nogen erfaring i forbindelse med den stilling, der skal besættes — hvilket gælder for den ansøger, der til sidst blev udnævnt — og så meget mindre opføre denne som nr. 1 på egnethedslisten. Sagsøgeren har tilføjet, at udeladelsen af enhver betingelse om kvalifikationer og faglig erfaring — betingelser, som dog fandtes i meddelelsen om ledig stilling, som gik forud for meddelelsen om udvælgelsesprøve, og som sædvanligvis indsættes i enhver meddelelse om ledig stilling eller om

udvælgelsesprøve — havde til formål at give en bestemt ansøger, som ansættelsesmyndigheden havde valgt på forhånd, mulighed for at deltage i udvælgelsesprøven og blive udnævnt; sagsøgeren har heraf konkluderet, at den anfægtede afgørelse er behæftet med magtfordrejning.

Han har ligeledes anført, at han fik et point mindre end den første beståede ansøger, et point, der blev opnået ved kendskab til et tredje sprog, skønt kendskab til et tredje og et fjerde sprog ikke figurerede i meddelelsen om udvælgelsesprøven blandt de betingelser, som ansøgerne skulle opfylde. Ved i sin vurdering af ansøgerne at inddrage deres kendskab til et tredje og et fjerde sprog har udvælgelseskomitéen følgelig tilsidesat meddelelsen om udvælgelsesprøve.

Sagsøgeren har desuden fremhævet, at det er åbenbart, at han i højere grad har kvalifikationer, erfaring og kompetence til den stilling, der skal besættes, end den ansøger, der til sidst blev udnævnt. Han mener følgelig, at ansættelsesmyndigheden har gjort sig skyldig i et åbenbart fejlskøn ved at foretrække dennes ansøgning til den pågældende stilling.

Han har endelig påberåbt sig tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og gjort gældende, at et af medlemmerne af udvælgelseskomitéen var hans tidligere direkte overordnede, som han havde haft problemer med tidligere; på denne baggrund mener han, at denne ikke har kunnet have en objektiv og upartisk holdning over for ham, og at denne holding har kunnet påvirke udvælgelseskomitéens øvrige medlemmers afgørelse.

#### Slettelse af sag T-103/93 <sup>(1)</sup>

(96/C 46/34)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 11. december 1995 har formanden for Første Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-103/93, Jan Dietrich Arfmann mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 222 af 6. 9. 1990.

#### Slettelse af de forenede sager T-159/93 m.fl. <sup>(1)</sup>

(96/C 46/35)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 11. december 1995 har formanden for Fjerde Udvidede Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers

Ret i Første Instans besluttet, at de forenede sager T-159/93, Heinrich Kröger mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-160/93, Paul Hay mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-162/93, Hugo Bumann mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-171/93, Hermann Weiland mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-179/93, Heidrun Bormann mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-201/93, Jörn-Wulf Höper mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-202/93, Fritz Voß mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, T-217/93, Kurt Fröhlich jun. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og T-225/93, Eberhard Kloth mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

<sup>(1)</sup> EFT nr. C 161 af 27. 6. 1992 og EFT nr. C 270 af 19. 10. 1992.

#### Udpegelse af en afdelingsformand samt afdelingernes sammensætning

(96/C 46/36)

Retten har den 11. januar 1996 truffet følgende beslutning, efter at afdelingsformand D. Barrington er fratrådt som dommer og J. Cooke tiltrådt som dommer:

For tidsrummet 11. januar 1996 til 30. september 1996 er dommer K. Lenaerts udnævnt til formand for Fjerde Afdeling og Fjerde Udvidede Afdeling, og dommer J. Cooke tilknyttes Tredje Udvidede Afdeling, Fjerde Afdeling og Fjerde Udvidede Afdeling.

Afdelingernes sammensætning, som besluttet den 19. september 1995 (EFT nr. C 274 af 19. 10. 1995, s. 11), er herefter følgende:

##### Tredje Udvidede Afdeling

Afdelingsformand C. Briët og dommerne B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki og J. Cooke.

##### Fjerde Afdeling

Afdelingsformand K. Lenaerts og dommerne P. Lindh og J. Cooke.

##### Fjerde Udvidede Afdeling

Afdelingsformand K. Lenaerts og dommerne R. García-Valdecasas, P. Lindh, J. Azizi og J. Cooke.

De sager, hvor den skriftlige forhandling var afsluttet, og hvor der har været eller var berammet mundtlig forhandling inden den 11. januar 1996, behandles af Tredje Udvidede Afdeling i dens tidligere sammensætning.